

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/121/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613201738
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Škrab
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8613201738.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Škraba a členov JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Jozefa Engela, v právnej veci žalobcu: CD Consulting s.r.o., Politických vezňů 1272/21, Nové Město, Praha, IČO: 264 29 705, Česká republika, zastúpeného: Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Q. P., nar. XX.X.XXXX, bytom W., S. XXX/X, o zaplatenie 1.228,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Svidník zo dňa 26.11.2014 pod č. k. 2C/68/2013-43, jednohlasne takto

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie návrhu, pokiaľ bol požadovaný zmenkový úrok nad 0,06 % denne, v tejto časti **r u š í** rozsudok súdu prvého stupňa o zamietnutí tohto návrhu a v tomto rozsahu konanie **z a s t a v u j e**.

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa v jeho zvyšnej zamietajúcej časti a vo výroku o trovách konania.

N e p r i z n á v a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Svidník vyššie označeným rozsudkom žalobu zamietol. Zároveň rozhodol, že náhradu trov konania žalovanému nepriznáva a žalobca nemá právo na ich náhradu.

Vychádzal zo zistenia, že žalobca podaným návrhom na uplatnenie pohľadávky podľa čl. 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie zmenkovej sumy vo výške 1.228,- eur, zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zo sumy 1.228,- eur od 21.7.2009 do zaplatenia, 6 % ročného úroku zo zmenkovej sumy 1.228,- eur od 5.10.2009 do zaplatenia, zmenkovej odmeny vo výške 1/3 zmenkovej sumy (4,09 eur) a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil tým, že je ako indosatár nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavil žalovaný dňa 5.2.2009 na zmenkovú sumu 1.228,- eur, pričom sa zaviazal aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 21.7.2009. Indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“.

Ďalej mal za preukázané, že žalovaný uzavrel dňa 27.11.2008 s obchodnou spoločnosťou Pohotovosť, s.r.o., Zmluvu o úvere č. XXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 500,- eur žalovanému ako fyzickej osobe. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť vo výške 984,- eur 12 mesačnými splátkami po 82,- eur počnúc dňom 16.3.2009. V zmluve nie je uvedený úrok, je uvedený len poplatok vo výške 484,- eur, ktorý nie je konkretizovaný, a v zmluve nie je uvedená ani RPMN, ani priemerná hodnota RPMN.

Predmetom konania je spor zo zmenky. Súd preto predovšetkým skúmal, či zmenka spĺňa náležitosti v zmysle zákona č. 191/1950 Zb. o zmenkách a šekoch (ďalej len „ZŠZ“), a zistil, že zmenka spĺňa formálne náležitosti platnej zmenky, no aj napriek tejto skutočnosti podrobil súdnej kontrole aj dohodu o vyplňovacom práve zmenky vyplývajúcej zo Všeobecných úverových podmienok remitenta. Ako už bolo konštatované, pri uzatváraní príslušnej úverovej zmluvy a v súvislosti s ňou aj vystavenie zmenky, ide o spotrebiteľský právny vzťah a preto je potrebné aplikovať aj normy na ochranu práv spotrebiteľov. Úverovú zmluvu, na zabezpečenie ktorej bola vystavená predmetná zmenka, je potrebné posúdiť podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (v danom prípade od 1.8.2008 do 30.11.2009). Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 4 ods. 2 citovaného zákona a medzi nimi pod písm. g/ je konečná splatnosť spotrebiteľského úveru, pod písm. h/ ročná úroková sadzba; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, a pod písm. j/ ročná percentuálna miera nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa označených písmen ods. 2, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Prvostupňový súd uzavrel, že spotrebiteľovi sa musí poskytnúť ochrana pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami aj v prípade, ak sa uplatňuje právo zo zmenky. Stále je totiž potrebné aplikovať čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS a chrániť spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Vychádzajúc z tohto princípu preto pri kolízii zmenkového práva so spotrebiteľskými právami žalovanej musí mať prednosť ochrana práv spotrebiteľa. Dohodu o vyplňovanom práve zmenky vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku s poukazom na § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere totiž nemá obligatórne náležitosti, ktoré sú uvedené v § 4 ods. 2 písm. g/, h/, i/, j/ zákona č. 258/2001 Z. z., čo spôsobuje, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, a teda spotrebiteľ má vrátiť len sumu poskytnutého úveru. Zmenka však túto skutočnosť nezohľadňuje a dokonca umožňuje aj vymáhať zmenkový úrok 0,25 % denne, čo je ročne 91,25 %. Nepochybne takýto zmenkový úrok je v rozpore so zásadou dobrých mravov, čo spôsobuje jeho neplatnosť (§ 39 v náväznosti na § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Dohoda o vyplňovanom práve zmenky bola uvedená vo VÚP, teda formulári, ktorý spracoval právny predchodca žalobcu a žalovaná nemala možnosť ich ovplyvniť. Nepochybne teda táto podmienka nebola individuálne dojednaná a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov v neprospech spotrebiteľa práve pre nezohľadnenie práv spotrebiteľa a umožnenie vymáhať plnenia, ktoré sú v rozpore so zákonom (či už pre spomínanú neplatnosť dohody o zmenkovom úroku alebo pre dôsledok chýbajúcich obligatórnych náležitostí zmluvy). Uvedená zmluvná podmienka je teda neplatná s poukazom na § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Ak je neplatná dohoda o vyplňacom práve blankozmenky, neplatná je aj samotná zmenka. Tento záver možno prijať aj vzhľadom na právny záver vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu SR 4Obo 161/2007 zo dňa 6.5.2008. Najvyšší súd v danom prípade mal za to, že z neplatnej úverovej zmluvy nemohlo žalobcovi vzniknúť právo na vyplnenie blankozmenky a neplatnosť úverovej zmluvy vyvodil z nerovnosti podmienok účastníkov zmluvy v dôsledku neprimerane vysokého poplatku za spracovanie a vedenie úveru, v dôsledku čoho považoval zmluvu za priečiacu sa dobrým mravom a zásadám poctivého obchodného styku.

Dohodu o vyplňacom práve blankozmenky a tým aj samotnú zmenku možno považovať za neplatnú aj pre obchádzanie zákona (§ 39 OZ). O obchádzanie zákona ide, ak právny úkon síce neodporuje výslovnému zneniu zákona, avšak svojimi dôsledkami sleduje ten cieľ, aby zákon dodržaný nebol. V danom prípade vystavením zmenky sa právny predchodca žalobcu snažil vyhnúť posudzovaniu platnosti úverovej zmluvy a aplikácii zákona o spotrebiteľských úveroch dôsledkom čoho je, že žalovaná by veriteľovi mala vrátiť len sumu poskytnutého úveru pre nedodržanie obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Takýto postup žalobcu nemôže požívať právnu ochranu (§ 3 ods. 1 OZ) a keďže žalobca si uplatnil právo výslovne zo zmenky a tú súd považoval za neplatnú, jeho žalobu zamietol.

Ako ďalší dôvod zamietnutia žaloby súd prvého stupňa uviedol, že k vystaveniu zmenky došlo navyše aj v rozpore so zákonom, konkrétne § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z. Podľa citovaného ustanovenia,

v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje plniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplatenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou, veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práva zo zmenky. Vyššie citované ustanovenie platí od 1.1.2008, teda platilo aj v čase vystavenia tejto zmenky. Podľa neho pri zabezpečovacej zmenke (čo je aj tento prípad) zmenková suma v čase vyplnenia zmenky nesmie presiahnuť aktuálnu výšku nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého úveru. V danom prípade žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 500,- eur, z čoho 30% je 150,- eur. Zmenka by mohla byť vystavená len na sumu 150,- eur, vystavená však bola na 1.228,- eur. Zmenka je preto v rozpore so zákonom, a preto s poukazom na § 39 OZ je absolútnym neplatným právnym úkonom.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Žalobca bol neúspešný a úspešnému žalovanému žiadne preukázateľné trovy konania nevznikli. Preto mu súd trovy konania nepriznal.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal žalobca odvolanie, ktorým navrhol jeho zmenu tak, aby jeho návrhu bolo v celom rozsahu vyhovené a boli mu priznané trovy odvolacieho konania. Odvolanie podal z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., t. j. že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, a tiež, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a/, b/, f/ O.s.p.). Prvostupňový súd síce opiera svoje rozhodnutie o znenie úverovej zmluvy a VPPÚ k zmluve, avšak neuvádza, ktorá sporová strana listinné doklady v konaní predložila alebo či súd sám zabezpečil tieto doklady bez návrhu sporových strán. Žalobca, a podľa dostupných informácií ani žalovaná, nenavrhovali doplnenie dôkazov. Podľa ust. § 120 O.s.p. dokazovanie v sporovom konaní je ovládané prejednávacou zásadou, čo znamená, že súd vychádza len zo skutočností tvrdých účastníkmi a vykonáva len tie dôkazy, ktoré účastníci navrhli. V danom konaní svoj postup súd vôbec nezodôvodnil a na základe týchto skutočností má žalobca za to, že jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné. Predložil súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, ktorou, keďže táto spĺňa všetky formálne a materiálne náležitosti predpokladané zák. č. 191/1950 Zb. o zmenkách a šekoch, dokázal jasne, úplne a zrozumiteľne svoje právo na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva. Ust. § 120 ods. 1 O.s.p. in fine síce súdu umožňuje, aby v sporovom konaní vykonal aj iné dôkazy ako tie, ktoré navrhli účastníci konania, avšak tento postup je možné využiť len výnimočne, ak je vykonanie nenavrhnutých dôkazov nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, a nevykonanie nejakého dôkazu môže byť príčinou toho, že súd nemôže rozhodnúť. Potreba vykonať ďalšie dôkazy musí vyplývať zo samotného doterajšieho dokazovania. V danej veci súd mohol a mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva len z predloženej zmenky. Žalovaná mohla na základe čl. 5 ods. 3 a ods. 6 Nariadenia vzniesť námietky voči zmenke, ak tak však neurobila, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté, a to z dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej Nariadením. Súd z vlastnej iniciatívy, bez návrhu žalovanej a bez legitímneho podnetu, na ťarchu žalobcu vykonal dokazovanie, ktoré údajne preukazovalo charakter žalovanej ako spotrebiteľa. Uvedené správanie súdu je neprijateľné, v právnom štáte predstavuje výrazný zásah do práva na spravodlivý súdny proces, ktoré je garantované čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Prvostupňový súd navyše pri vydávaní rozhodnutia vychádzal z, podľa neho, nesporných skutočností. Za nesporné považoval to, že žalovaná so spoločnosťou Pohotovosť, s.r.o., uzatvorila zmluvu o úvere, ďalej že zmenka, ktorá je predmetom tohto konania, je zabezpečovacou zmenkou, a že žalovaná uzatvorila zmluvu o úvere ako spotrebiteľ. Uvedené údajne nesporné skutočnosti však neboli tvrdením ani jedného z účastníkov konania. Súd tieto údajne nesporné fakty vyabstrahoval z dokazovania, ktoré si sám navrhol. Také skutočnosti jednoznačne nemožno považovať za nesporné. Žalovaná a ani žalobca sa k týmto skutočnostiam nikdy nevyjadrili, a preto neexistuje spôsob, akým by súd mohol dospieť k nespornosti týchto skutočností. Prvostupňový súd dospel k rozhodnutiu na základe aplikácie nesprávnych právnych predpisov, ako aj nesprávnej interpretácie príslušných právnych predpisov a práva Európskej únie. Zdôraznil, že predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový právny vzťah. Ignoroval ust. § 17 Zákona o zmenkách a šekoch. Je síce prípustné za určitých okolností uplatňovať tzv. kauzálne námietky voči žalobcovi, avšak námietka musí byť vznesená zo strany

žalovanej a predovšetkým žalovaná v tejto situácii nesie dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25Cdo/1839/2000, keď pri rozhodovaní vychádzal z rovnakej právnej úpravy, aká je aplikovateľná aj v tomto konaní, je tento judikát použiteľný na prejednávajúcu vec. Pokiaľ súd dospel k záveru o tom, že dohoda o vyplňovacom práve blankozmenky by mala predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku pri poskytovaní spotrebných úverov, v tejto súvislosti poukázal na to, že samotný zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. pripúšťa, aby na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru bola vystavená zmenka. Zastáva názor, že zmenka je samostatným, abstraktným záväzkom neakcesorickej povahy. Nie je možné ju spájať či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. Prvostupňový súd sa aplikáciou príslušných ustanovení o zmenke upravených v zákone č. 191/1950 Zb. vôbec nezaoberal a ignoroval predmet sporu. Vyššie uvedené závery potvrdzuje uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/79/2013 zo dňa 5.9.2013, ktoré bolo vydané v skutkovo a právne zhodnej veci žalobcu, ako aj ďalšie rozhodnutia všeobecných súdov.

Žalovaný sa na odvolanie žalobcu písomne nevyjadril.

V priebehu odvolacieho konania doručil žalobca prvostupňovému súdu čiastočné späťvzatie podaného návrhu, v ktorom uviedol, že: „berie svoj návrh na začatie konania čiastočne späť, a to v rozsahu zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne v časti uplatneného zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne, čím si uplatňuje v tomto konaní len zmenkový úrok vo výške 0,06 % denne. Teda žalobca viac neuplatňuje zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne, ale žiada súd priznať zmenkový úrok len v časti 0,06 % denne.“

Podľa § 208 O.s.p., ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je doposiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozsudok súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

V danom prípade došlo k čiastočnému späťvzatiu návrhu (žaloby) žalobcom, a to v rozsahu tak, ako je to uvedené vyššie, s tým, že po tomto čiastočnom späťvzati žaloby si žalobca uplatňuje v tomto konaní len zmenkový úrok vo výške 0,06 % denne. Žalovaná neoznámila súdu nesúhlas s týmto čiastočným späťvzatím a preto odvolací súd v zmysle ustanovenia § 208 O.s.p. pripustil späťvzatie žaloby v časti týkajúcej sa uplatňovaného zmenkového úroku nad 0,06 % denne, v tej časti zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a konanie zastavil.

Odvolací súd podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal odvolanie žalobcu v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal jej preskúmania, a dospel k záveru, že uplatnené odvolacie dôvody nie sú spôsobilé privodiť zmenu či zrušenie napadnutého rozsudku vo výrokoch o zamietnutí zostatku návrhu (po vyššie uvedenom čiastočnom späťvzati) i o náhrade trov konania.

Podľa § 219 ods.1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne, odvolací súd sa s ním v celom rozsahu stotožňuje a na správne zdôvodnenie aj v celom rozsahu odkazuje.

V súvislosti s uplatnenými odvolacími námietkami je potrebné uviesť len nasledovné:

Odvolací súd poukazuje na spoločné stanovisko Občianskoprávneho a Obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.10.2015, v zmysle ktorého, ak žalobca ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý žalobca použil, že:

1. pokiaľ z akýchkoľvek okolností v prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offa povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ;

2. pokiaľ súd nevzhliadne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok absolútnu neplatnosť úkonov, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená. Ďalej aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený úrok zo zmenky ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje.

Odvolačný súd ďalej v súvislosti s odvolacími námietkami uvádza, že všeobecný súd je i pri rešpekte k špecifickej, prísne formálnej povahe inštitútu zmenky a jeho historickým koreňom povinný vždy prihliadnuť aj k okolnostiam konkrétnej veci. V prípade spotrebiteľa nesmie prehliadať jeho špecifické záujmy a postavenie. Pri svojej rozhodovacej činnosti musí hľadať také interpretačné a aplikačné východiská, ktoré zabránia zneužívaniu práv v dôsledku aplikácie zmenkových inštitútov neprimerane v neprospech niektorého z účastníkov v zmenkových vzťahoch.

V súvislosti s vyššie uvedeným je treba uviesť, že z obsahu spisu vyplýva, že uvedená zmenka bola vystavená dňa 5.2.2009 na sumu 1.228,- eur pričom v ľavom dolnom rohu je uvedené číslo zmluvy, a to XXXXXXXX. Uvedené číslo je na zmluve o úvere uzavretej medzi veriteľom Pohotovosť, s.r.o., a žalovaným. Zmluva o úvere (č.l. 36) bola uzavretá dňa 5.2.2009. Podľa nej veriteľ poskytol dlžníkovi úver vo výške 500,- eur. V tom čase ustanovenie § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zakazovalo splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smel prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru len ak išlo o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia bola maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou, veriteľ nesmel prijať a bol povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platilo aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky. Z uvedeného textu vyplýva, že zmenka bola vyplnená v rozpore s týmto ustanovením a preto sa žalobca nemohol domáhať plnenia z uvedenej zmenky.

Pokiaľ ide o Dohodu o vyplňovacom práve, uvedenú vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, tu odvolací súd uvádza, že obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách majú slúžiť hlavne k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Nesmú však slúžiť na to, aby do nich v neprehľadnej, zložito formulovanej a malými písmenami písanej forme dodávateľ ukryl dojednania, o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa uniknú. Pokiaľ tak napriek tomu dodávateľ koná, nepočína si v právnom vzťahu poctivo a takémuto konaniu nemožno priznať právnu ochranu. Fakticky je pritom zmluvná sloboda spotrebiteľa, pri určovaní ktoré dojednania budú uvedené v zmluve a ktoré vo všeobecných podmienkach, len zdanlivá, lebo obe listiny vo formulárovej podobe pripravuje dodávateľ, a s ohľadom na nepomer vo vyjednávacej sile dodávateľa a spotrebiteľa je na prvý pohľad zrejmé, že sa spotrebiteľ ťažko môže domôcť zmeny predom pripravených zmluvných dojednaní. Doložka v zmluve uzavretej adhézny spôsobom, ktorá odkazuje na podmienky uvedené mimo vlastný text zmluvy, je platná, len ak slabšia strana s doložkou a jej významom bola oboznámená alebo ak sa preukáže, že význam doložky musela poznať. Tieto podmienky v danom prípade, pokiaľ ide o dohodu o vyplňovacom práve blankozmenky, splnené neboli, a preto aj z toho hľadiska je treba považovať zakomponovanie dohody o vyplňovacom práve blankozmenky do Všeobecných podmienok poskytnutia úveru za také, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

Odvolačný súd preto potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v jeho zvyšnej zamietajúcej časti a vo výroku o trovách konania ako vecne správny (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, tento si však náhradu trov konania neuplatnil. Preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.